KLAIPĖDOS JUOZO KAROSO MUZIKOS MOKYKLA

Giluminis mokyklos veiklos kokybės įsivertinimas

2016 – 2017 m.m.

Vertinama sritis – Ugdymas(sis) ir mokinių patirtys
Tema – Vadovavimas mokymuisi
Veiklos rodiklis – Mokymosi organizavimas

Tyrimą atliko mokyklos veiklos kokybės įsivertinimo darbo grupės narės:
Jana Aleknavičienė, Audronė Jakštaitė, Neringa Navakaitė, Kristina Stroputė

Tyrimo objektas – šiuolaikinės pamokos struktūra.

Tyrimo tikslas – nustatyti mokytojų ir mokinių darbo pamokoje stipriąsias ir silpnąsias puses.

Metodas – pamokų stebėjimas ir anketavimas.

Tyrimo duomenys – apklausoje dalyvavo 56 respondentai (mokytojai). Nedalyvavo 14 respondentai.

Klaipėdos Juozo Karoso muzikos mokyklos veiklos kokybės vertinimo lygių skalė

	4 lygis	3 lygis	2 lygis	1 lygis
Įvertini-mas	labai gerai	gerai	patenkinamai	nepatenkinamai
Įvertinimo apibūdinimas	vyrauja teigiami požymiai, stipriosios savybės	stipriųjų savybių daugiau nei trūkumų	yra rimtų trūkumų	vyrauja trūkumai

2.2.2. rodikliui sukurta iliustracija

4 lygis	2 lygis
Pamokos pradžioje mokytojas suformuluoja temą bei aiškiai nusako pamokos tikslus bei uždavinius. Pamokos struktūra aiški, logiška, besiremianti iškeltais uždaviniais. Mokytojų pasirinktos mokymo formos ir metodai padeda pasiekti geresnių rezultatų ir skatina mokinius įsitraukti į pamoką. Ugdymo turinį mokytojai sieja su mokinių patirtimi, interesais, praktiniais poreikiais. Teorinės žinios mokomos taikyti praktikoje. Mokytojo dėstymo kalba suprantama ir aiški, pasirenkamas tinkamas pamokos aiškinimo tempas. Stengiamasi užmegzti pokalbį su kiekvienu vaiku, skatinti jo domėjimąsi, iniciatyvą, bendradarbiavimą su kitais mokiniais. Pamokos metu mokiniai aktyvūs, nebijantys klausti, bandyti, klysti. Namų darbų užduotys tikslingos ir aiškiai apibrėžtos. Mokiniai žino kaip jas atlikti savarankiškai. Didelis dėmesys skiriamas mokymo diferenciacijai. Mokytojai prisiderina prie skirtingų gebėjimų mokinių užduodant klasės bei namų darbus. Atmosfera pamokos metu draugiška, „darbinga“, konstruktyviai sprendžiamos iškilusios problemos. Aiškiai pastebimos iš aplinkos atsineštos mokinių nuotaikų permainos. Mokytojai stengiasi pažinti kiekvieno vaiko individualias savybes. Laikomasi bendrai nustatytų mokymosi tvarkos taisyklių. Aplinka – jauki ir saugi, mokymo priemonės padeda geriau įsisavinti mokomą dalyką. Racionaliai išnaudojamas ir paskirstomas pamokos laikas, kai	Tema ir uždaviniai pamokos pradžioje formuluojami neaiškiai arba jų iš viso nėra. Pamoka nesiremia iškeltais uždaviniais, yra nenuosekli. Mokytojų taikomi mokymo metodai ne visada padeda pasiekti geresnių rezultatų. Ugdymo turinys nedaug kuo sutampa su mokinių interesais, praktiniais jų poreikiais. Mokytojo ir mokinio dialogas nesklandus dėl nepakankamai aiškių pamokos tikslų ir uždavinių, netinkamo pamokos dėstomo tempo, per mažai skiriamo laiko dalykiniam bendravimui. Mokytojo aiškinimas formalus, ne visada suprantamas mokiniams. Užduotys per sunkios ar per lengvos, namų darbų užduotys formuluojamos neaiškiai. Dominuoja mokytojas. Mokiniai neįtraukiami į bendrą veiklą, nerodo iniciatyvos, nebendradarbiauja, nepadeda vieni kitiems. Bijo bandyti, klausti, klysti. Mokiniams trūksta savarankiško darbo įgūdžių su nauja informacija. Mokymosi sunkumus suvokia tik pažymių išraiška. Mokėjimą mokytis tapatina su paviršutinišku mokymusi. Teorines žinias nemoka pritaikyti praktikoje. Sunkiau įsisavinamos temos mokytojus verčia keisti ugdymo planus. Mokytojai per mažai stengiasi prisiderinti prie skirtingų gebėjimų mokinių poreikių, nesistengia pažinti individualių jų savybių. Vaikai nepaiso bendrų elgesio taisyklių: vėluoja į pamoką, triukšmauja, nereaguoja į mokytojo pastabas, nedraugiški vieni kitų atžvilgiu. Mokytojas nesugeba suvaldyti konfliktinių situacijų.

Tyrimo uždaviniai:

1. Skleisti gerąją patirtį.

2. Raginti mokytojus domėtis šiuolaikinės pamokos reikalavimais.

3. Ištirti ir nustatyti kaip mokytojai vertina (įsivertina) pagrindinę ugdomojo proceso dalį – pamoką.

4. Išanalizavus anketų duomenis, nustatyti stipriąsias ir silpnąsias savo darbo puses bei ieškoti sprendimų jas tobulinti.

1. Pamokos planavimas, organizavimas

Mokymosi uždavinių kėlimas, apibrėžtumas. Pamokos struktūros logiškumas, pagrįstumas. Mokymosi uždavinių, metodų, mokymo bei mokymosi priemonių dermė. Laiko panaudojimo racionalumas ir veiksmingumas.

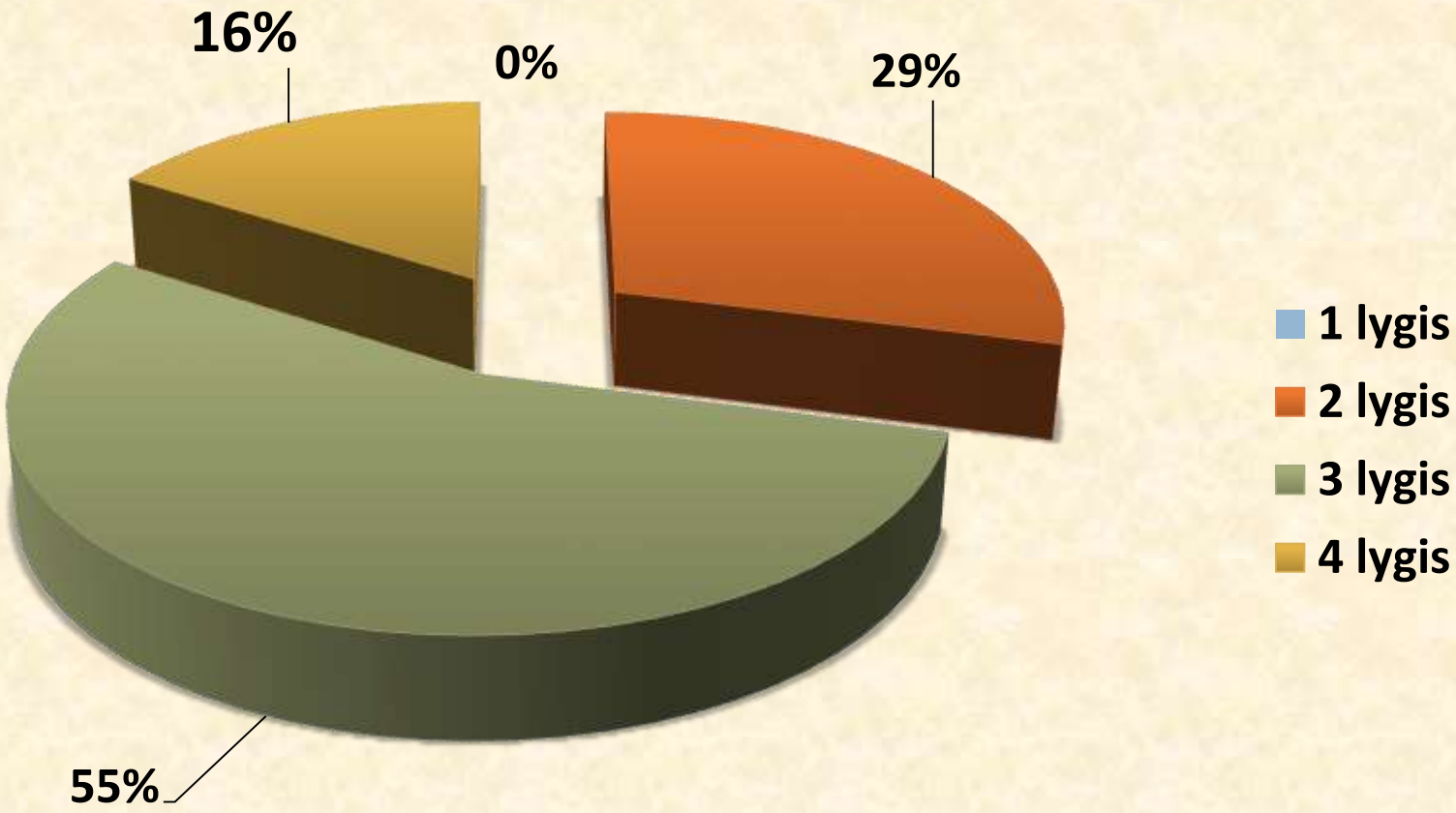

2. Mokymas

Mokytojo aiškinimo ir nurodymų suprantamumas. Mokymo medžiagos aktualizavimas. Tinkamas metodų parinkimas. Individualaus ir grupinio mokymo(si) derinimas. Namų darbų apimtys, tikslingumas, namų darbų individualizavimas.

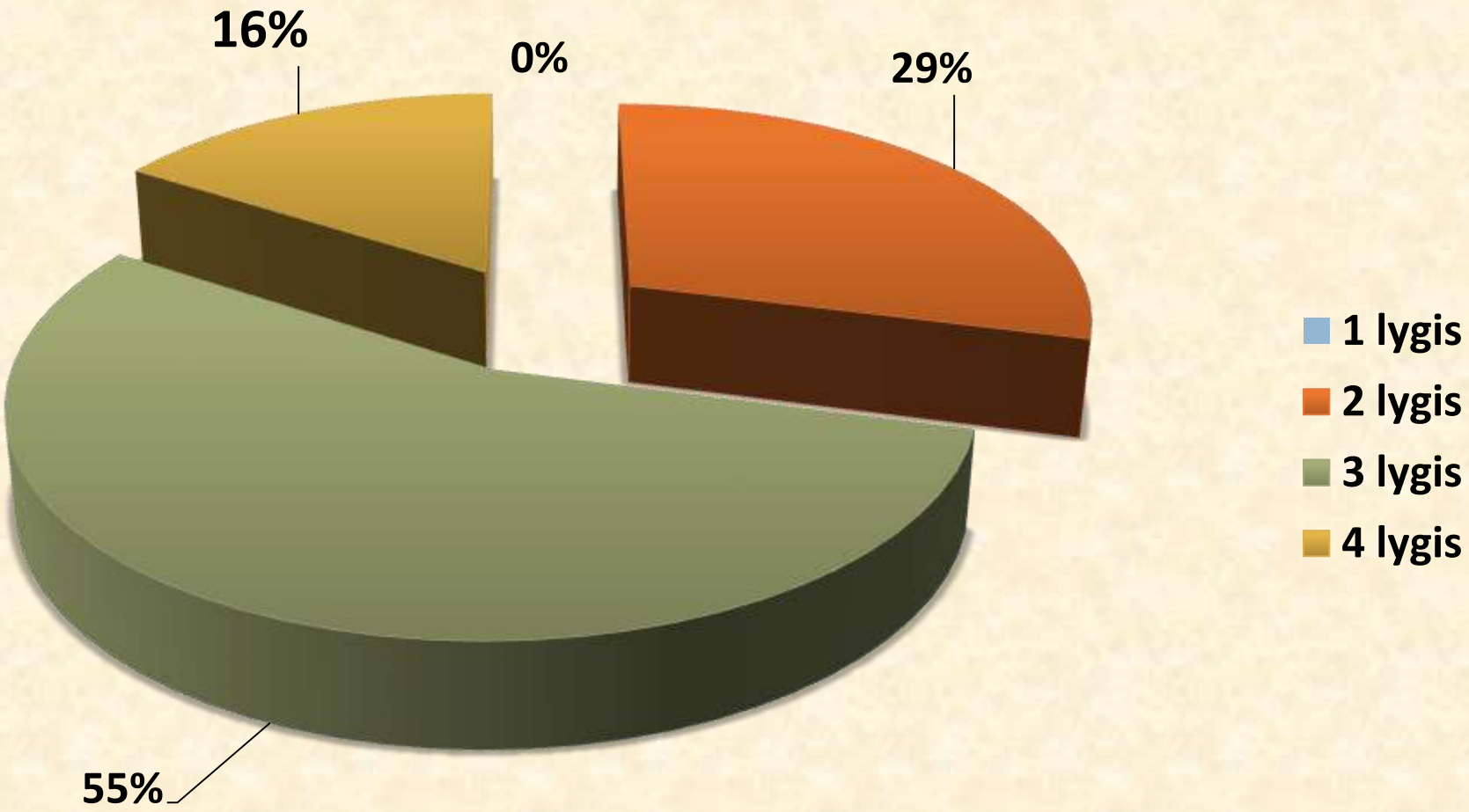

3. Mokymasis

Mokinių aktyvumas pamokoje. Gebėjimas savarankiškai atlikti užduotis, vertinti savo mokymąsi, įvardinti mokymosi sunkumus ir problemas. Gebėjimas ir noras *bendradarbiaujant* su kitais mokiniais ir mokytoju. Atsakomybė už savo mokymąsi.

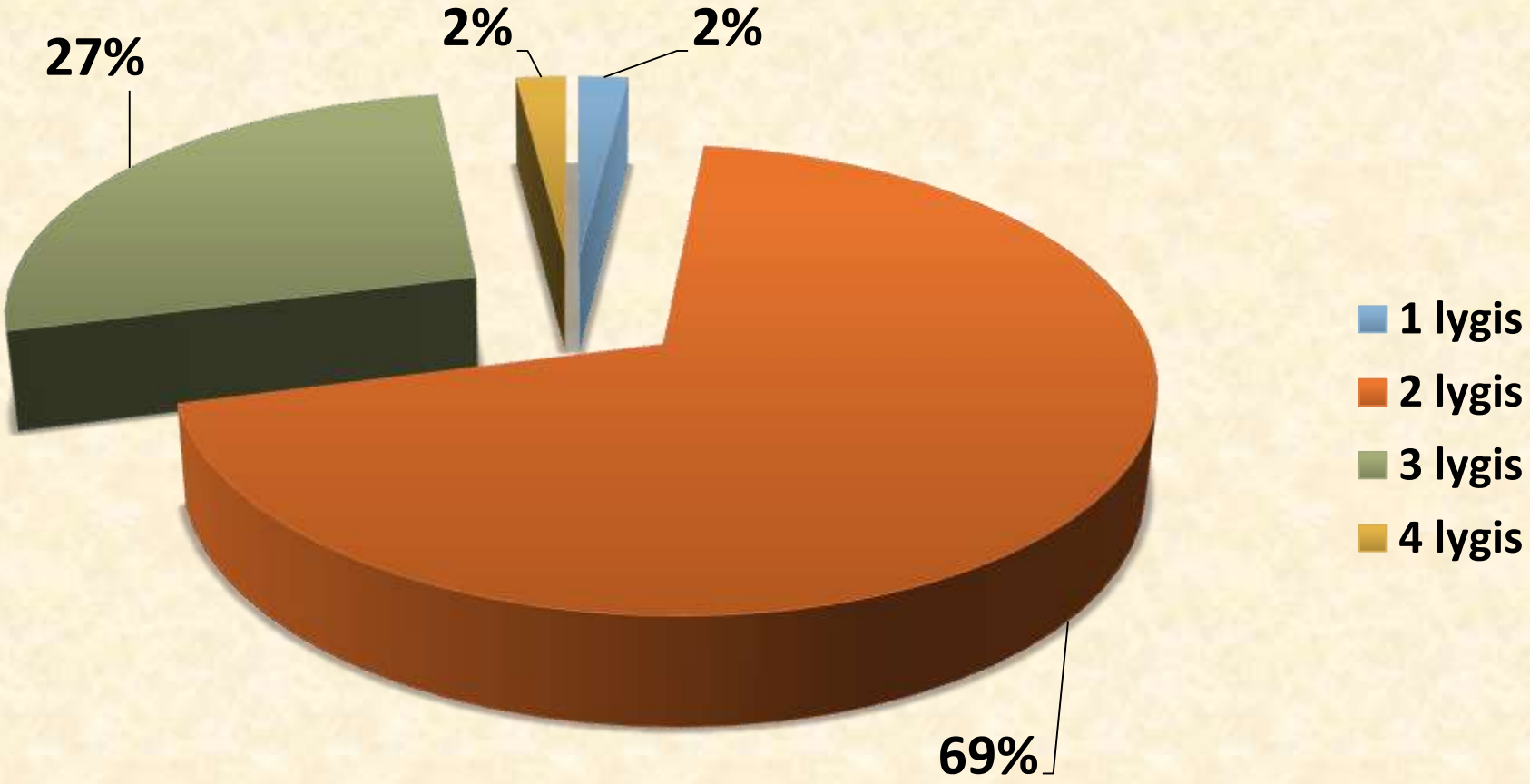

4. Pagalba mokiniui

Individualizavimas konsultuojant ir teikiant pagalbą atskiriems, įvairių poreikių turintiems (specialiųjų poreikių, gabiems, turintiems elgesio sutrikimų ir kt.) mokiniams bei jų grupėms pagal poreikius.

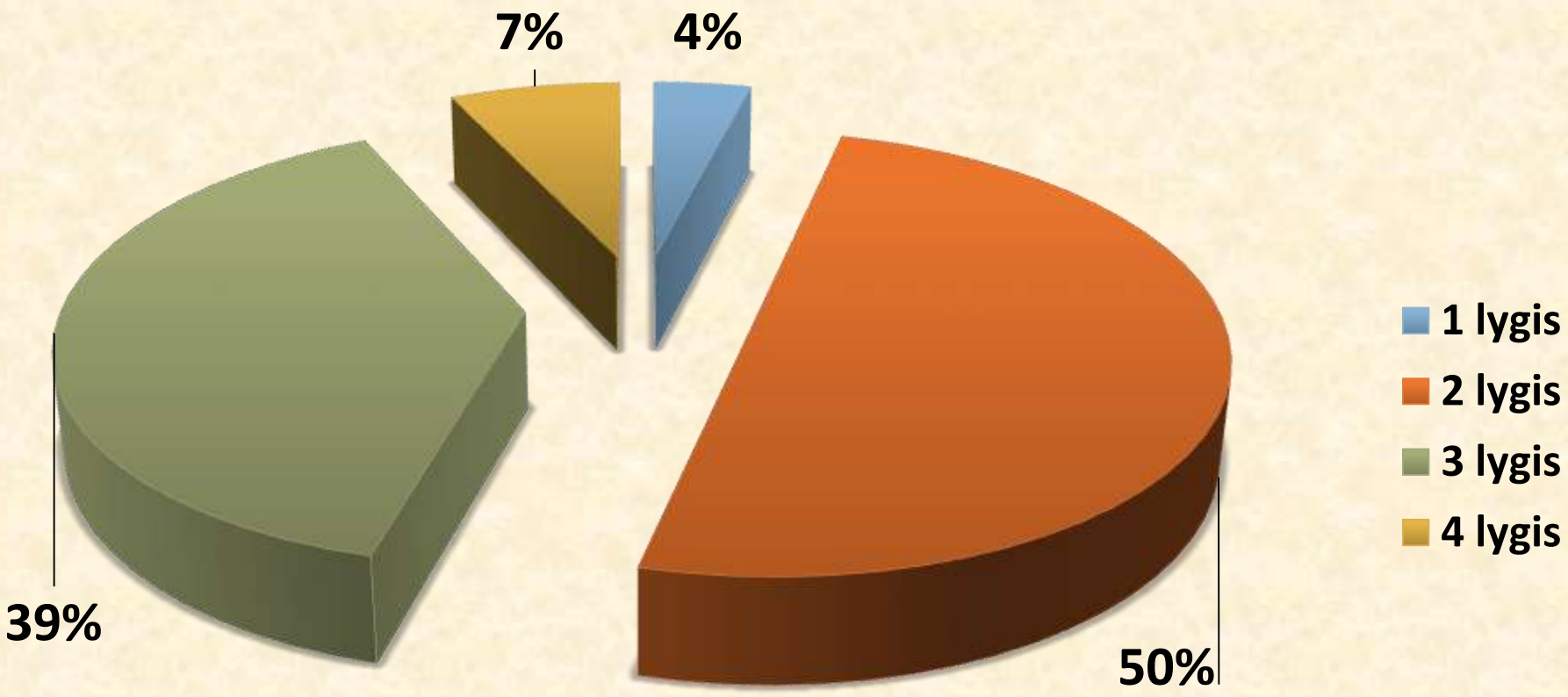

5. Vertinimas

Vertinimo būdų individualizavimas, tinkamumas ir dažnumas. Kiekvieno mokinio matymas; grįžimas prie nesuprastų ar neišmoktų dalykų; klaidų taisymas. Skatinimų giriant ar kritikuojant dažnumo santykis. Pamokoje sukauptos vertinimo informacijos panaudojimas mokymosi uždaviniui pasiekti.

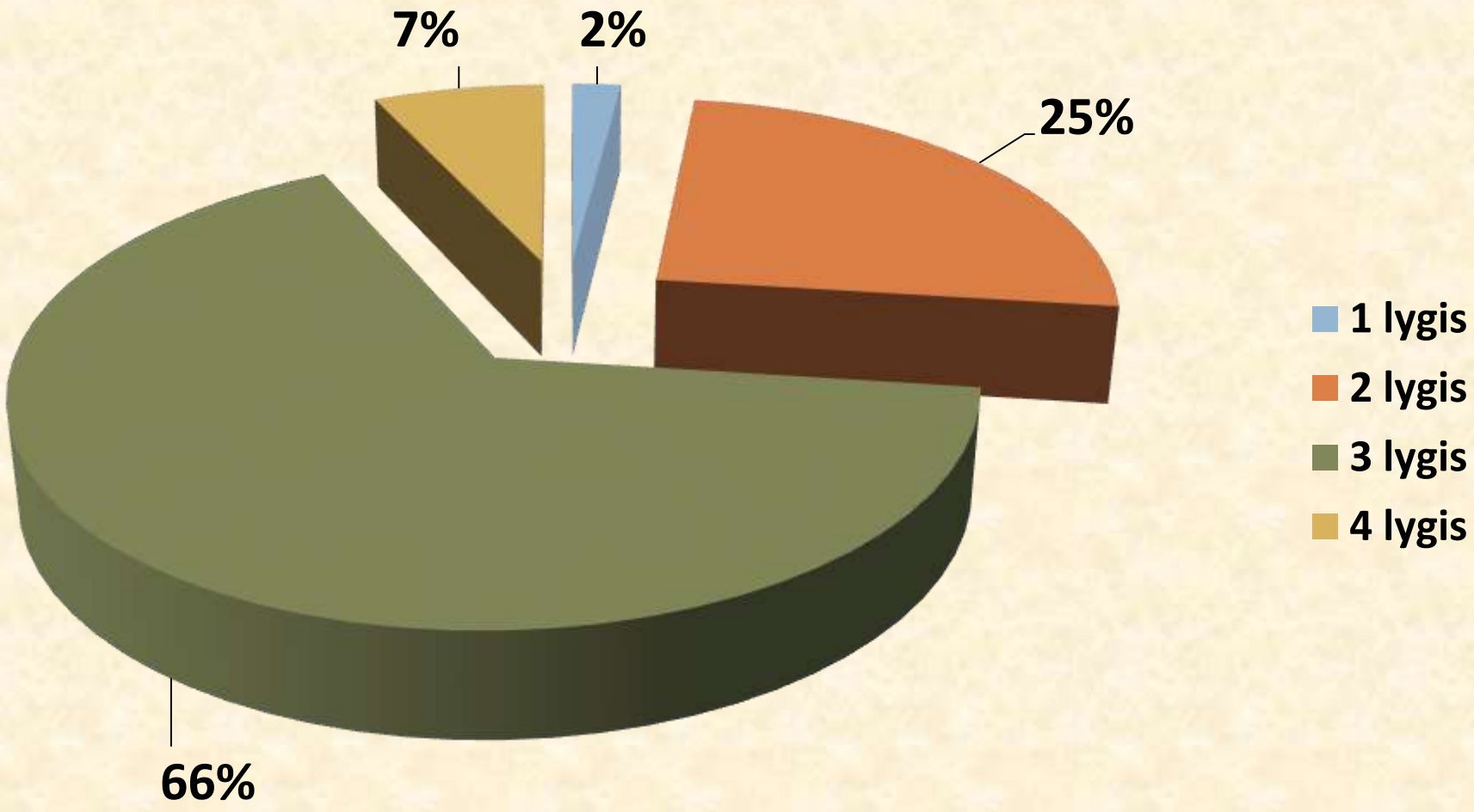

6. Santykiai, tvarka, klasės valdymas

Klasės mikroklimato palankumas mokymuisi: mokinių tarpusavio santykiai ir savijauta klasėse, mokinių – mokytojo santykiai. Tvarką ir drausmę palaikančių reikalavimų aiškumas, darbo klasėje ritmingumas. Destruktyvaus elgesio ir kitų problemų sprendimas.

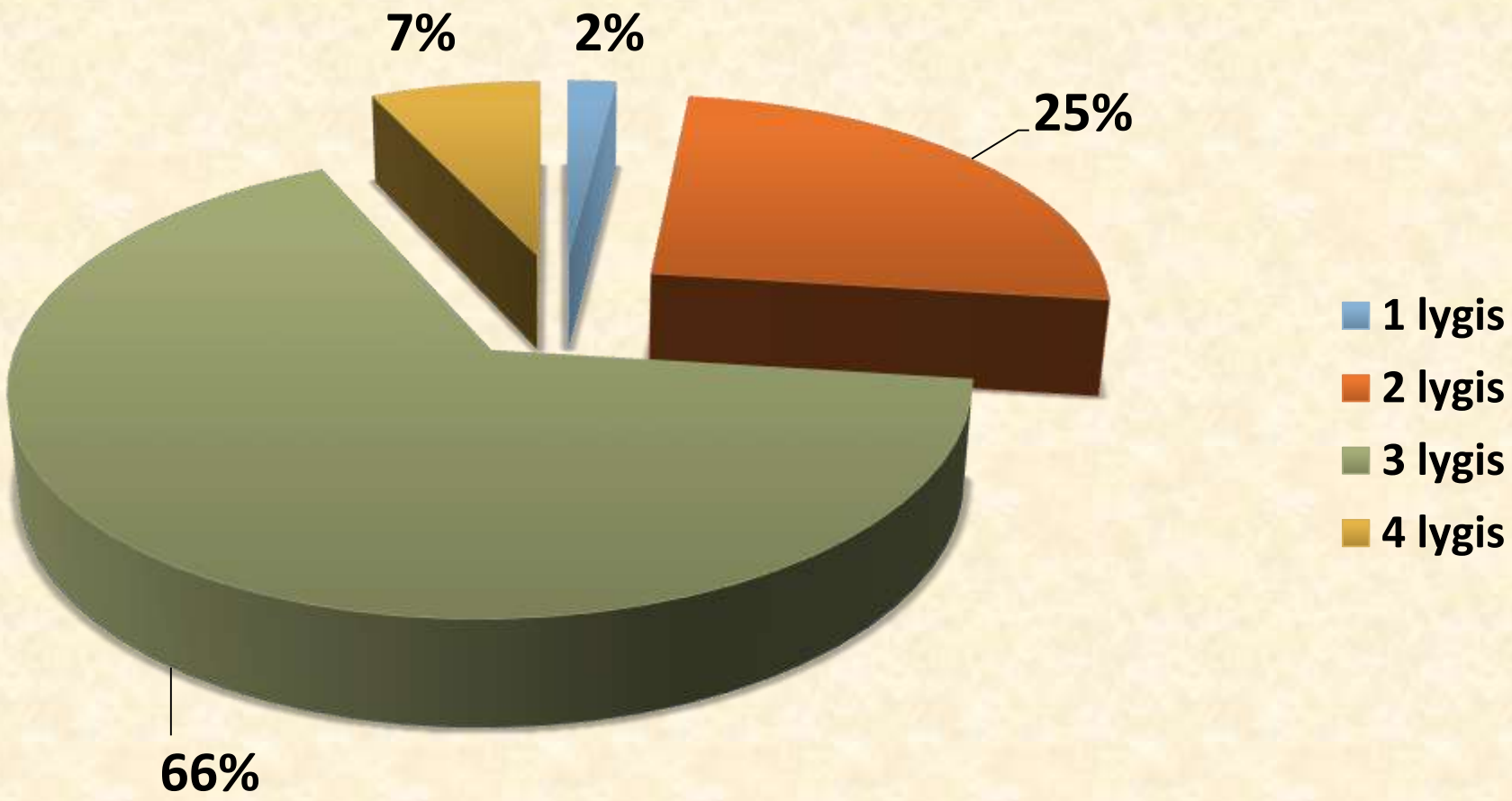

7. Mokymosi aplinka

Patalpos tinkamumas mokytis, jaukumas, estetiškumas. Informacijos šaltinių ir mokymosi priemonių kiekis, tinkamumas ir panaudojimo veiksmingumas. Racionalus erdvių, patalpų pritaikymas ir naudojimas ugdymo procesui.

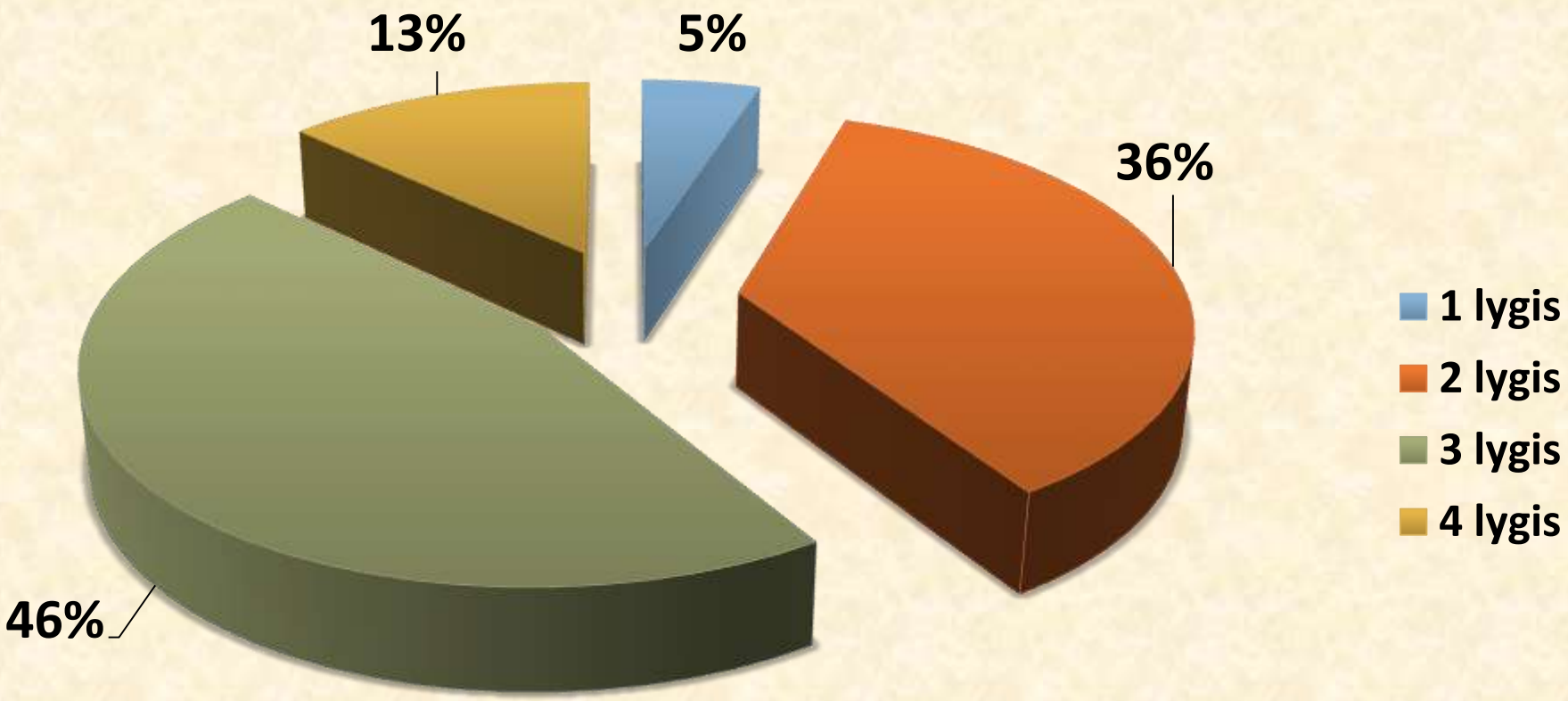

8. Pasiekimai pamokoje

Mokinių pasiekimai lyginant su išsikeltu uždaviniu. Pamokos rezultatų apibendrinimas, aptarimas, įvertinimas; tikrinimas, kiek mokiniai suprato ar ką išmoko.

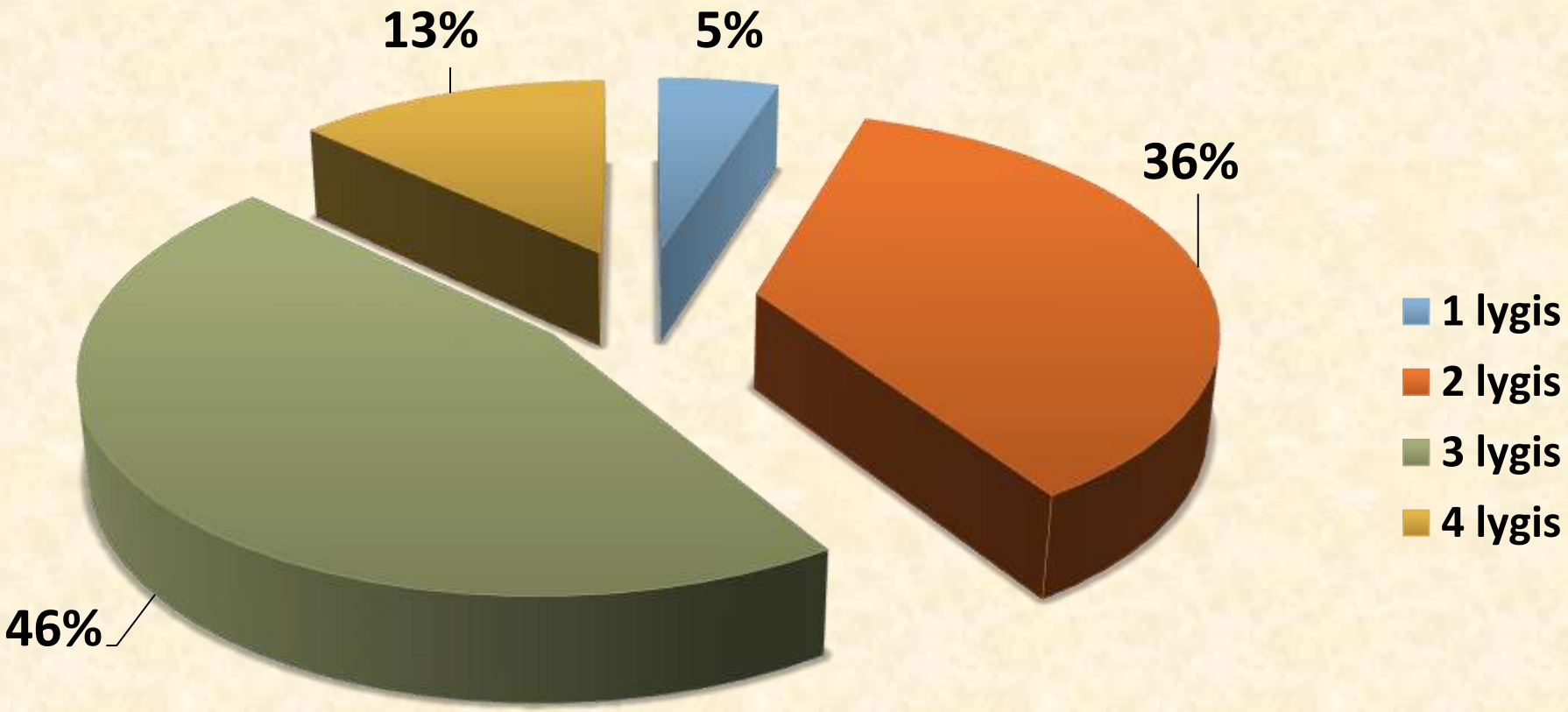

Pamokos dalių visumos analizė

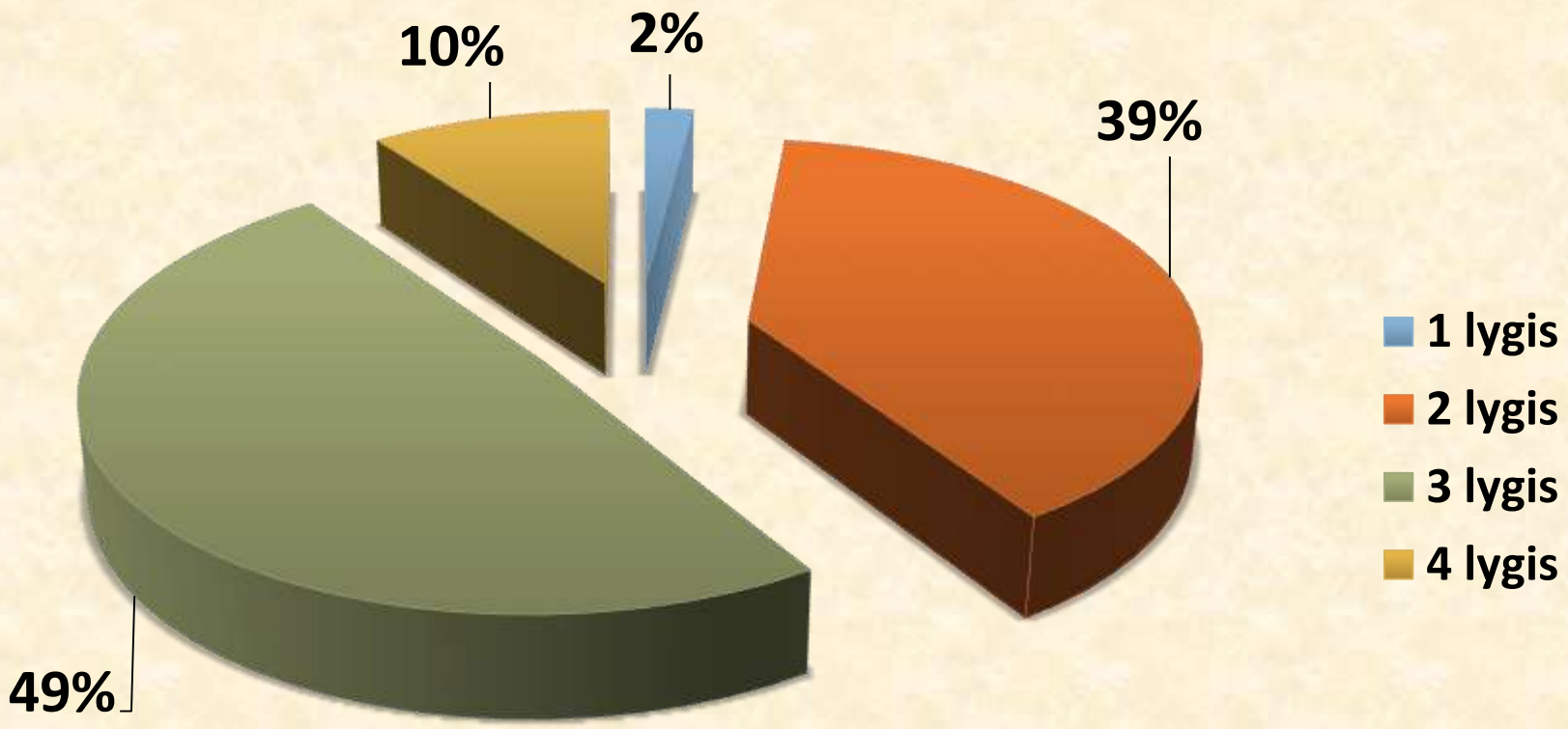

Išvados

- Iš gautų apklausos rezultatų matyti, kad mokiniams pakankamai sunku savarankiškai atlikti užduotis, vertinti savo mokymąsi ir bendradarbiauti su kitais mokiniais, jų aktyvumas ribotas. (Mokymasis: 1 lygis - 2 %; 2 lygis - 69 %).

- Rezultatai rodo, kad ne visi mokytojai individualizuoja mokymąsi ir teikia pagalbą atskiriems, įvairių poreikių turintiems, mokiniams. (Pagalba mokiniui: 1 lygis – 4 %; 2 lygis - 50 %).

- Rezultatuose pakankamai aiškiai atsiskleidė vertinimo būdų individualizavimas, jų tinkamumas ir dažnumas. Skatinimų giriant ir kritikuojant santykis. (Vertinimas: 3 lygis - 66 %; 4 lygis - 7 %).

- Teigiamai atsiskleidė klasės mikroklimato palankumas mokymuisi, mokinių tarpusavio santykiai ir savijauta klasėse. (Santykiai, tvarkos ir klasės valdymas: 3 lygis - 66 %; 4 lygis - 7 %).

- Pakankamai racionaliai išnaudojamos patalpos ir erdvės, jų pritaikymas ir naudojimas ugdymo procese (Mokymosi aplinka: 2 lygis - 36 %; 3 lygis - 46 %; 4 lygis - 13 %).

- Teigiamai vertintini mokinių pasiekimai pamokoje su išsikeltu uždaviniu. (Pasiekimai pamokoje: 2 lygis - 36 %; 3 lygis - 46 %; 4 lygis - 13 %).

- Atlikus pamokų stebėjimo ir vertinimo tyrimo analizę, galima teigti, kad mokyklos mokytojai šią ugdymo sritį įvertino 3 lygiu.

Rekomendacijos

- Skatinti mokinių motyvaciją ir iniciatyvą, ugdyti norą aktyviai bendradarbiauti tiek su mokytoju, tiek vieniems su kitais.

- Mokiniams bei jų grupėms kiek įmanoma labiau individualizuoti mokymosi programas. Parinkti mokymo medžiagą atsižvelgiant į mokinių poreikius.

- Siūloma surengti arba inicijuoti PŠKC specialius kursus ir seminarus šiuolaikinės pamokos planavimo ir vedimo tema.

- Ateinančiais mokslo metais, vykdant mokyklos ugdymo proceso kokybės įsivertinimą pakartotinai rengti pamokų stebėjimo ir vertinimo savaitę.